

Руска Народна Читальня як и по други роки даван будзе на други и треци дзень Крајува и на Нови Рок забаву. Будзе же даван дая фиранта зос народног живота. перша ше вола: „Мож ване Женого прако?“ а други: „Любои у мехох“. Кажда хто ше знаи чом жина ма ване краво, най придзе ошатрїк и шислухак, а добре будзе най кажда вежас хусточку, за учераш снвох од — пашку. Окрен того хор читальнї будзе пишкав краси крајувски и други пашо ване. Поваток шидки три месарк на 7 година. А ване ше 3, 6 и 4 днї од осеби.

Препорукуе пишкав по люба пашу писно и пашу банеду най не остано тах месарох дола — бо буду бановад.

Коцур.

Церковнї виберанки. Ище дая 11-октобра 1936. року стрижани у нас церковнї виберанки. Пре батогашско-зарашкош интрак — а помагали их и тавн, котри би их мушели наводзи на спасену драгу — гоц виберанки ище 24. октобра потвердзили аж 17. новембра 1936. ше олбор конституирал. Пре шедїлїши дальши интригирани аж 4. децембра 1936. обавена припопреди. Пашо ване т. г. гуторо Шандор Михал Иљков и Кили Янко, велхощорски. Випруоше и денїше ше, же церква ма карактерних и карних своїх людях.

Валалски виберанки. На валалских виберанках одишани ше за председателске место доо парци: Пресвїтанше (зос Намцами и Мадрамаи) зос своїм канцидатом т. Буїла Емилем и батогаше-зараше ване з осталима Янцями и Мадрамаи а з канцидатом Пол-други Янком. Виграли пресвїтанше а 505 гласами, док батогаше страцели зос 446 гласами. Кояи председатель иза Буїла Емил. Зинтуаме! Най-го Господь Бог покже њ пашу да велю силе, же би могот оправдац по-ерене, Русинох и других народох з котрима ис у Коцуре судїба змїчала.

У одбору ше находза 12 пресвїтанше, батогаше, 6 Намца и 4 Мадяре. Припопреди 18. XI. 1936. року.

Писмо з Керестура

Мия Дора паше „политичне“ писмо — би мило на настрадав — о Варварах и Миколаїох.

Слава Исусу Христу и павим слава!

Паша редакторе! Пишем вам писмо гоц на вам могол тогто шидко и асгиторик. То обим пре политичку. Свам же бам остал, як а то учено гварї — гаволикани.

Но та, як сам зам давно не писал писма анї одгада би почат писам. Тельо велю вого койчото, паше гаволиканике то, же не цо не остани арес павимейка. Но, але зме з початку:

Було то на Варвара митар, а мия ше же шало, та гвария баба. „Баба, жинка спокшана“, кед варал — такешок, а хижка ше цикава Варвара. Цико и нїц не гоца. Вайнїшем зос иком на бабу, а баби ше званїло лїцо аки солонце, а я ше хочал бан. пре Варвара, але, думам себе, кед ходза гвария, годжен ише и Миколаї вадбешуц, а лем тога Варвара а метлу та по мго.

— О, на дуват паше... а то будзе кед Миколаї почне през метлу, так а пашу.

И насаравам, пошла Варвара, а кед при-о Миколаї, шидеи и Миколаї з брону. у ох и зос павимейка. Та а початку шидеи паше: Поблагословїл як дож, баба, класна ку бочка версене, а мия кед озавичеи

Београд.

Одход пароха о. Янка Будинского. Тутейши зам парох о. Янко Будински премецени до Петрових при Вуковару. У Београду бул на службонике шеїси и пол рока. За тот час кончел свою службу источасно и през два рока у Южней Сербїи, шец у Р. Керестуре, Господїарох и у Лабудвечїи при В. Женої. Зос свою кутрудицу и пожертвовану роботу тропичел велю потїки своїм худобним верїюкам у Южней Сербїи так и у приселеним варену и по нових населених у Господїарох и Лабудвечїи а тим и у Руским Керестуре. Бул видним пишкав и пишкав кельо задужел, у служба велю помагал своїм рижо католикчским братох у Београду, док зме слушали його краснї казанї, котри често грїмали у Францускеї церкве у Београду.

Ик саянелїк у престолїши зарану веделл брату в велх и божнїх потребох повднїх наших парохїох релїгїатїх до палек Югославнї та велю допомог, да ше их важни нечаго хасловито и шидко рїши.

Його блага персела остана у краснїм пакатиу пишкав а котрима ван велю робел, а ишо тах и шиднїм його варнїком. На конїм месце починак жу велю месца и обїанк божого благослову.

За нового грїко-католикского парохїа при-ходза о. др. Марко Бачи, латераннї парох дордзевскеї парохїї.

Як одбранїме влади овоци дрєва од зайцох?

Един американец по мєлу Др. Р. В. Халкнїх пресвїтанц тот способ, як очувац влади дрєва од чоклївнїх жиночнїнох. Прето же о бари добри и туї прїшохїаме го а мї.

Важнаше лїпожеи оласо — зейтїту, (мож

роботу та ване шен краснї пакетиц и гварї анї:

— Ту зам бачи Доро повл парка, пошла, тїмта червена а цїрна, же би ше малк кед кам дахти атаманї того цо терас аїм шїлене.

Мия ше добїло та ку гварїлї:

— А як же шт, мїраїк, жванї же и пашимейк?

— Шл озда и я Руснїк, че цо. Читам Рускї Новини, та злам, гварї мия вен.

Пряме ше вибрал, же поїдже, рїз рїснїю двєма хлїви:

— А, гварї, ми праве кед опїскаше зме Миколаї. Мїх принели зо депутатїи че би сце не келїк голї бїлїшочнї дуоови зверец шїснїа. Бо кед он ашорде ми на гварїше шїтїту до раю — тогто жинце цо в тїмшочнї у Рускїх Калїтароц.

— Як, як, як, гварї се, Огек.

— Так, так, так, так! Вон будзе и у раю прїшнїе нас писам.

— Ала, я правду... озвал ше и.

Чег анї слово, ишнїка за правду бїше, бул ше бачи?

— Я не... гварїм и гаволикани.

— Але малк павимейка не страдал. Прямко малк шен ванї паше не вибрал, гварї тїмта двєма параз.

А, та! То сам не знад же пре тебе велїкованї сїрадаю...

го деснїц у тарговинох дая тїмшїне забїтанї фарбї и други потреби). Тот оскїй грєсеме шл отїно док ше не почне а шлого куортї (то же грїфїя кедо 244° С), век мїе на 900 грама зейтїану доложї 100 грама, дїкаге 10^{1/2} — суа-церовного праху (серїї „суапаров цвєт“) — и докш мїншїа, док ше тот сумвор дрєвоц не рїзтїошї. Кед ше рїзтїошїа, жїмїа ше з ошїа.

Пашека ше тогто маса охладїлї тїснїи ше ване премецїлїе ванїцї ошїошї арєкїа. Кед треба ашуватї пїска дрєвоц и прїше од зїаїцох, век ше тогто масу розарїлї зос тарпїстїношї и з тем паварєка жїснї дрєвоц и прїше. — Ала бари глїдїа жївотнїк лїанїцїе на гаво дрєвоц, але не одлугї од того и занїше.

Кед ше крава чежко дої.

Бет крава цо ше чежко дої, а то прїго же мїе малк жївєши велїаи у шїцкох. То ше може лїшко аштраїтїк на сїлїчїошнїе спїсїошї.

Наїдїсеме даскельо шїснї дрїкїа з голубїовїах крїдїох, гаваснїшїе их з маслїом, и утрїскаше их до дрївоц. З початку деннїи паше грїбнїи и ошїбїаме их до нїшнїого дрївоц. Так робїме даскельо дїї док ше тогто дрївоц прїше шторї малк прїсїошїа, на рїзїварїа.

Трїфїа ше даскелїтї, же мїснїа шїри крави а жїнїа.

Кед вїходза малк мїснїа век умїшїаме жїснїа зос шїваром жїкїушїошїеї скорїи. Не умїшїаме жїснїа доїре ошїнїа, же би ше не прїсїарїсїошїе. Кед мїснїа бари шїри, век ше куїлїа гїмєшнї версїенї, котри ше пошїошїлї на шїцкї. Меркїошїа, же би тогто версїенї не булї прїсїснї, же би ше не рїсїїошїелїа шїрїкїушїа крїснї.

Кед крава ма пошїалїше жїснїа, и паше пушїц мїснїа, неможеме ше ва тот спїсїошї:

На хрїбет ше ої пошїалїше глїжнїе кекрїенїе. Док ошїе дої, шїре ванї шїроцїа цїсїа а руку у ошїлїанї покрїтїох (бубрїоцїох) и а палїцком пошїалїе шїрїцїа до рїоцїох. На тот спїсїошї сїрєвїнїаме краву, же ма скорїей мїснїа. Часто за дїшїалїе мїснїа дошї кед ше мїснїа а руку гласка коло покрїтїох.

Претплатуїце „Р. Новини“!

Почал я помоцї глїзатї, бїлїшїаи ше на бабу, а баба шїтї. — Ише и бабу ошїушїа.

— Нас, гварї ванї, цо таких сто цо нас пошїкїушїошїа, а тот ванї паше шїошїернїк.

— Не шїтї, гварї тедї се, шїснї Миколаї — до мєхї а шїа.

Шїкїушїку паша пашад, а мїа шїснїаи до Миколаїового мєха на шїортов хрїбет.

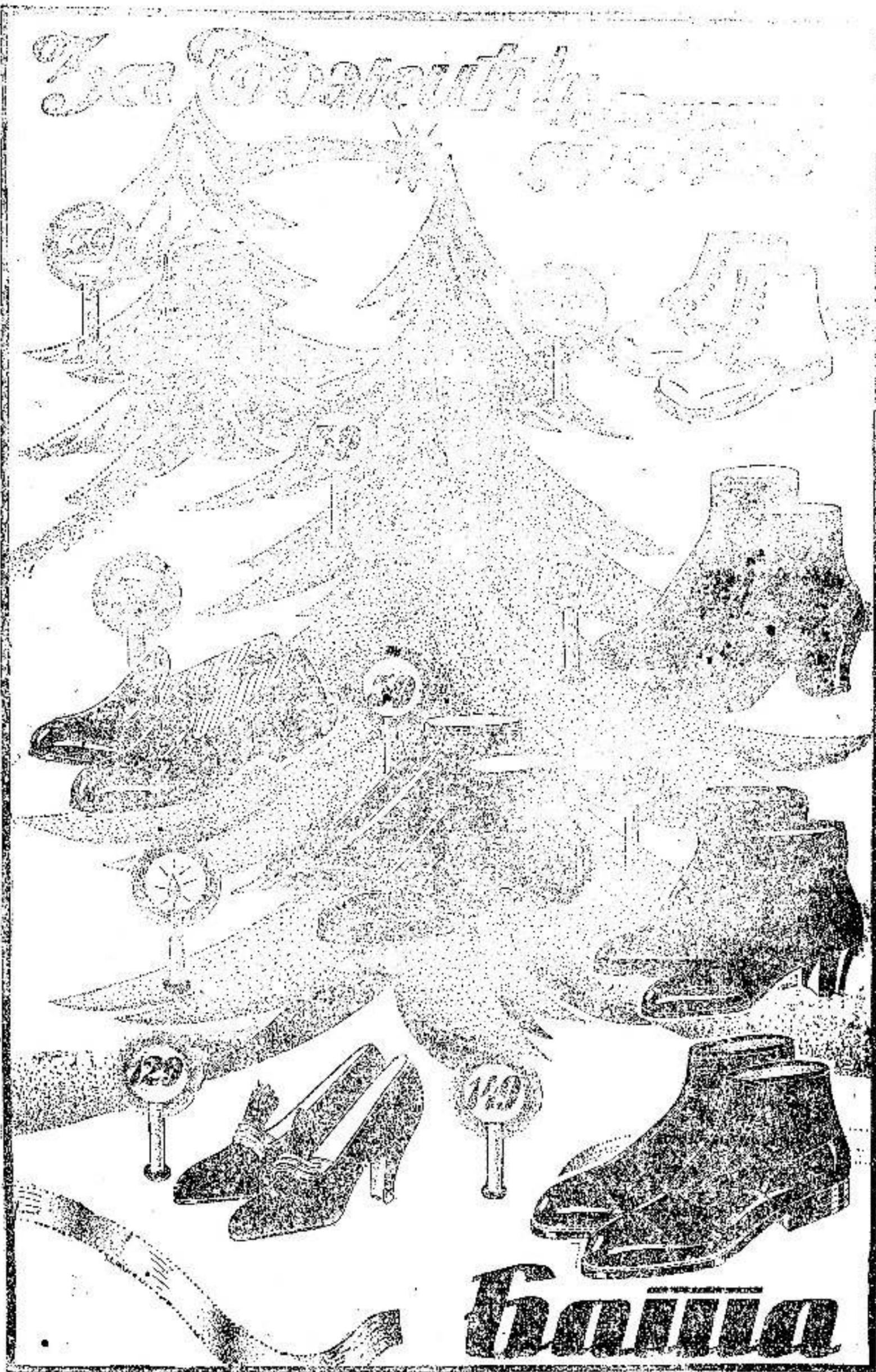
— Терас можеме до шїортовїох новнїцох писам писма, думам а себе.

— Сценї буи пошїалїкар — бачи Доро. Чи бачи шїснїа може и редактором пошїац, ашїрїкїушїеи ма ше дїабїлїе.

Пашївал ше Миколаї, та тїснїи ошїабел жїснї и одлїтїлї на шїрїей шїарїсїа. Шїацїкїа дарунки пошїалїсїошїа, зам а моїмїа пїрїкїаме пошїошї, а шїснїе пре тогто депутатїице, цо шїснїе шїцїа и а депутатїице.

У мїснїу уж було бачнїошї. И бачнї Митро и бачнї Ферїо (шїснї Дора думам на „її Митро а Коцурї и Ферїа зос „Думкї“, оп. ред.) И ванї шїснїа пре шїрїкїошї, же сам рїошї-мїа, лем не жїмїа че так че и я прїе — политїчнїе. Бегал а паше их зїснїанїи шїрїсїа, и Бог анї докшїа би то було да ке прїсїошїелїа келїо шїрїей шїарїсїа; а там з вука шїтї було дїшїалїанї: „И тогто пошїошїеи Миколаїовнї...“

Шїснїа мїа, же ма ше дошїошїеи шїрїкїушїа, та шїснїа. Небулї там цїкїа мїа, а рїз ше шїтї-

„Руски Новини“ издаје сваке суботе.
 Година на годињу 60 дана.

За редакцију одговара: Михаило Фарац.
 Издавач: РНПД-о у Р. Керестуре.

Адреса: „Руски Новини“ Р. Керестур.
 Пошта: „Руска Дружина“ у Р. Керестуре.